

Poverello

T

nieuws

retouradres Poverello v.z.w., Zuinigheidsstraat 4, 1000 Brussel
afgiftekantoor 2099 Antwerpen X

P308080 • 3 maandelijks • oktober 2024

Beste Poverello vrienden,

Naar de toekomst toe is er een sterke nood om duidelijk te maken waar we met Poverello willen voor staan en willen voor gaan. Nu wordt dit gedragen door enkele personen die al vele jaren in Poverello geëngageerd zijn. Maar een engagement op lange termijn is blijkbaar niet meer van deze tijd en we willen dat Poverello blijft voortbestaan en ook 'Poverello' blijft.

Waarom is het zo moeilijk om dat te verwoorden? Wellicht omdat Poverello voor elk van ons iets anders is. Voor de ene is het de plaats waar men komt eten. Voor een ander is het de plaats waar men zich één of meerdere dagen per week inzet of een plaats waar men zich thuis voelt. Voor weer een ander is het de plaats waar men mensen ontmoet... En wat is Poverello voor iemand die na jaren vrijwilligerswerk om één of andere reden niet meer kan komen meehelpen? En wat is Poverello voor de lezers van het tijdschriftje want ook zij behoren bij de Poverello-beweging? Misschien een teken van hoop en geloof? Mochten we van elke persoon die zich verbonden weet met Poverello kunnen weten wat Poverello voor hem of haar betekent zouden we uitkomen bij een grote ruiker met allemaal verschillende bloemen. Er zouden ook wel bloemen met doornen bij zijn of bloemen die verwelken. En als we daarvan vandaag een foto zouden nemen zou dat binnen vijf jaar niet meer dezelfde ruiker zijn. Dus is het ook iets dat in evolutie is.

Het verwoorden van onze missie, ons DNA is een soort proces dat we blijven aangaan. Het is als het ware een soort charter waarop we kunnen nagaan of we (nog) in de juiste richting stappen. Het is een doel waar we onze werking kunnen naar richten en op afstemmen. Het leefregeltje dat sinds 1980 bestaat was een eerste vorm van een charter. Het verwoordde, voor wie kwam meehelpen, de geest waarin we in Poverello willen samenleven en werken. Het was een leidraad wanneer we medemensen in nood wilden onthalen met een warme maaltijd of een bed en wanneer we voor en met hen een soort thuis wilden zijn.

Het was geen regel die werd/wordt opgelegd, die moest ondertekend worden.

Het was/is eerder een richting naar de bron waar we onze energie, onze motivatie en onze visie vonden, vinden en voeden. Voor wie zich geen vragen stelt bij zijn motivatie of bij zijn visie over zijn engagement in Poverello zegt het leefregeltje heel weinig. Maar vooral bij crisismomenten, bij beprovingen, tegenslagen of misverstanden komen twijfels en vragen naar boven. Je moet op zoek gaan naar de bron van je energie of van je motivatie. Bronnen van energie en motivatie kunnen eer en succes zijn of eigen voordeel of zelfverwezenlijking, ... maar dan zal men vroeg of laat in Poverello voor een uitgedroogde bron komen te staan. Men zal dieper moeten gaan zoeken en dan komt men terecht bij de volgende twee vragen: voor wie of voor wat wil men zich engageren? En is een engagement in Poverello daar een weg voor?

Het mag duidelijk zijn dat een motivatie nooit eenduidig is en met de tijd evolueert. Dat is juist het mooie eraan. Een goede werksfeer, vrienden collega's, erkenning en waardering, iets realiseren, een zinvolle en creatieve activiteit ... zullen zeker ook motiverend en enthousiasmerend werken. Maar de twee basisvragen mogen daar niet door verdwijnen. En dat blijft essentieel. De eerste vraag voor elke (kandidaat) vrijwilliger is: waarvoor wil ik mij engageren? En daarna is het goed om te kijken of er een overeenstemming is met waarvoor de Poverello-beweging zich engageert?

Om een toekomstgericht proces op gang te brengen werd een werkgroep gevormd die op **19 november een perspectiefdag** zal organiseren voor de vrijwilligers die verantwoordelijkheid dragen en willen opnemen. Deze werkgroep en ook de perspectiefdag worden begeleid door Sofie Verscheure uit Brugge, een externe persoon die thuis is in het begeleiden van groepen. Een eerste fase wordt het verwoorden van waar de Poverello-beweging voor staat om dan te kijken hoe we de toekomst willen tegemoet gaan vertrekkend vanuit de realiteit van vandaag. Het wordt een boeiende uitdaging!

Van harte,
Johan

Getuigenis van Elisa

Elisa komt sinds enkele jaren regelmatig (in de mate dat haar studies het haar toelaten) meeleven in de jongerengemeenschap in Poverello Brussel. Ze komt meehelpen in het dagonthaal en in het nachtonthaal.

Hier haar antwoord op de vraag: **Wat is Poverello voor jou?** Poverello is een plaats waar ik altijd welkom ben. Een plaats, waar ik niets moet bewijzen, waar ik niet goed moet zijn in iets. Het is de enige plaats die ik ken, waar het eenvoudig mezelf zijn, voldoende is. Aanwezig zijn is alles wat ertoe doet.

Het is ook de plaats waar ik het meest geleerd heb. Door het samenleven leer ik heel veel over mezelf, ik word constant 'gedwongen' om te groeien en uit mijn comfortzone te stappen.

Tegelijkertijd is het een plaats vol met tegenstellingen. Het is waar ik het gelukkigst geweest ben en het verdrietigst. Momenten van sterk gemeenschapsleven gingen gepaard met momenten van extreme eenzaamheid. Het gevoel van nodig te zijn wordt afgewisseld met het gevoel van nutteloos te zijn. Zien hoeveel ik kan doen en waar ik faal. Het is eigenlijk leven in een notendop.

Geplande activiteiten

28 september :
viering van 30 jaar Poverello-tielt

19 november:
een perspectief-dag:
zie inleidend artikel Johan

Jongerenwerking Poverello-Tielt schooljaar 2024-2025 :

Ponyweekend van vrijdag 18h tot zondag 14h :

25-26-27 oktober
8-9-10 november
20-21-22 december
3-4-5 januari
7-8-9 maart
4-5-6 april
18-19-20 april
28-29-30 mei (woensdag tot vrijdag)
6-7-8 juni

Vorbereiding kampen voor de leiding : 1-2 maart en 28-29 juni

De data voor de zomerkampen volgen later.

Onze overledenen

Herman (79) Brussel

Herman was een trouw lid van de 'kuisploeg' van de Tanneur op woensdagvoormiddag. Hij heeft deze dienst verleend vanaf zijn pensioenleeftijd tot zijn gezondheidstoestand het niet meer toeliet.

David (40) Kortrijk

Gezeten in je rolstoel, op je blote voeten, geduwd door je vaste compagnon Pascal, was je in Kortrijk een gekend figuur. Je was getekend door het leven, en toch levendig, vinnig en goed-lachs. Maar je lichaam heeft het begeven, op 40 jaar. Veel te vroeg. Rust in vrede Pascal. Je compagnons missen je.

Bram (41) Kortrijk

Tragisch kwam je om het leven Bram, met de fiets in de Leie beland. Wellicht een epilepsieaanval. Door die ziekte kon je niet meer werken en kwam je bij ons terecht, op zoek naar een zinvolle bezigheid.

Het was je redding, zei je vaak. Werken wilde je. Beulen, daar genoot je van. Met je kracht heb je veel mee helpen opbouwen en bergen afwas verzet. Je energie vond een uitlaatklep, want die moest eruit. Moge je nu de rust vinden die je hier niet vond.

Gudrun (53) Kortrijk

Je vrienden kenden je als een warmhartige vrouw, altijd bereid om te luisteren, terwijl je het zelf moeilijk had. In de liefde had je geen geluk, maar wel een dochter, waarvan je veel hield, ondanks dat er wel eens ruzie was. Toen ze op internaat ging en ze het eten niet lustte, ging je nog eten brengen, van het weinige dat je zelf had. Velen zullen je missen Gudrun.

Viviane (76) Tielt

Vivianne, zolang je gezondheid het toeliet kwam je één dag in de week helpen bij Zr Nera. Je keek altijd uit naar de week-ends in poverello Banneux, je voelde je er thuis!

Zoals een bloem haar kelk sluit na het laatste zonlicht, zo ben je van ons heengegaan, zo zacht, zo stil, zo vederlicht.

Heidi (55) Tielt

Heidi heeft veel doorstaan en is vroeg van ons heengegaan. Ze schonk wat ze had aan het kankeronderzoek.

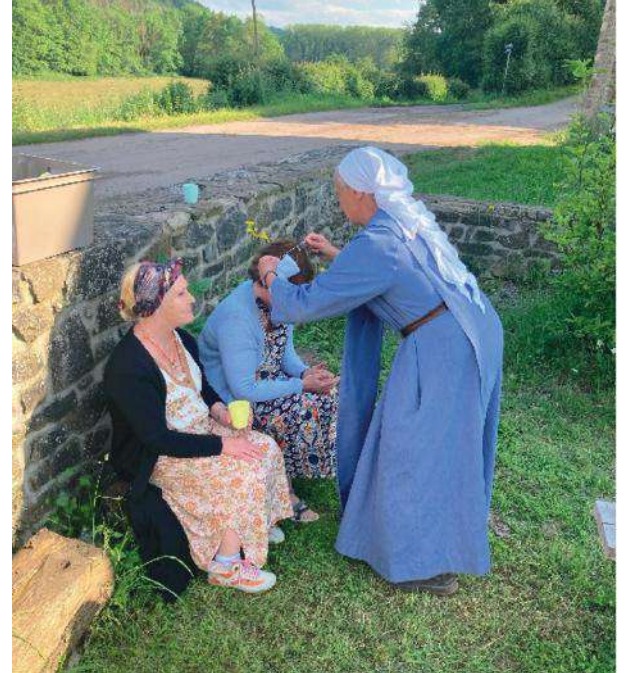

Voorbije activiteiten

Vierdaagse in Banneux, di. 4 – vr. 7 juni 2024

Na een rustperiode van vier jaar door corona zijn we opnieuw met 32 gasten en vrijwilligers voor enkele dagen naar Banneux getrokken. Het waren deugd-doende dagen. Samen met personen uit verschillende poverellohuizen hebben we heel wat activiteiten gedaan. We hebben het heiligdom bezocht en er een film bekeken over de verschijningen van Maria aan Mariette Beco in 1933. We hebben aan de bron onze gebeden voorgelegd en er een kaarsje doen branden. In het poverellohuis hebben we enkele korte films bekeken waarin Jan Vermeire vertelt over zijn leven en over het onthaal in Poverello-Brussel. Sommigen hebben een prachtige wandeling gemaakt langs de Ninglinspo, een berggrivierte in de omgeving van Aywaille. Anderen zijn naar de ziekenzalving geweest op het heiligdom in Banneux of zijn naar de zang-repetitie geweest voor de eucharistieviering die we gevolgd hebben op het einde van onze vierdaagse. Ook een bezoek aan de Foyer van Banneux stond op het programma. Het hoogtepunt van onze vakantie was ongetwijfeld ons bezoek aan de chalet van Jan Vermeire in Gembes (Haut-Fays), waar we samen gepicknickt hebben en de omgeving hebben verkend. Na een bezoek aan het graf van Jan Vermeire zijn we naar Beauraing gereden waar we de zusters van de

Broederschap van de Tiberiade hebben ontmoet. Na een zeer verzorgde eucharistieviering met de zusters heeft zuster Agnes ons nog te woord gestaan. Eén voor één kregen we een kruisje van haar waarbij ze telkens onze voornaam uitsprak en ons vroeg getuige te willen zijn van de liefde van God. De tederheid waarmee ze dat deed maakte deze 'Amour de Dieu' bijna letterlijk tastbaar.

Na de slotviering op vrijdag trok iedereen terug naar zijn eigen heimat. We zijn dankbaar voor de eenvoud en de vriendschap die we in Banneux hebben gevonden. Nog een speciaal woord van dank aan zuster Nera die alles tot in de puntjes voorbereid had. Het eten dat ze klaar gemaakt had werd door iedereen gesmaakt. We kijken al uit naar een volgend treffen van elkaar in Poverello! Wim

Sint-Antoniusfeest Knutsegem-Zottegem, 15 juni 2024

Ook dit jaar was ons Sint-Antoniusfeest een dag van dankbaarheid met een knipoog naar het ontstaan van deze plek. Onze aanwezigheid hier is een verderzetten van het gebeuren dat er reeds was op deze lokatie.

Tevens is het een ideale gelegenheid onze broederlijkheid met elkaar eens in andere omstandigheden te beleven. In plaats van een dagelijkse weekdag in de stad nu als een ontspannende vakantiedag midden in de natuur. Gasten en vrijwilligers ditmaal met eenzelfde uitnodiging voor dit familiefeest op zak en niet zoals in het dagelijks onthaal komend vanuit twee verschillende richtingen. Het werd terug een blij weerzien van mensen vanuit de verschillende Poverello-huizen.

Een dag van nieuwe mogelijkheden in wederkerigheid van een geven en krijgen en elkaar helpen dieper binnen te treden in de ontmoeting met de ander.

Ook deze keer met het beproefd recept van eenvoudig programma. Beginnend met een koffie of thee als welkom, en aansluitend dankbaar thuiskomend bij de Heer. 's Middags aan tafel met de meegebrachte picknick en in de namiddag bij de volksspelen elkaar tonen dat de ander erbij hoort op dit feestelijk samenzijn.

De voldane gezichten op de trein huiswaarts spraken voor zich: een dag van thuiskomen en van genieten om niet te vergeten. Johan Vh

Drie dagen Ensor, licht en klankspel beleving, in Oostende, 2-4 juli '24

Ongeveer 175 deelnemers genoten van het lichtspektakel in onze Dominikanerkerk. Samen met Ensors kunst, humor, de geschiedenis van de schilder en zijn muzikale noten heeft iedereen zich drie kwart uur geamuseerd in onze prachtig verlichte kerk. Bij de ontvangst s' morgens stond er koffie, thee of frisdrank klaar met een ochtendkoek. Daarna konden men de stad bezoeken. Een groepje uit Brussel heeft de overzetboot genomen om een tochtje op zee te doen naar de andere kant van Oostende. Waterratten zijn al wandelend naar het strand gegaan om pootje te baden. Anderen verkenden onze stad waarbij de winkelstraten veel aantrekking hadden. Tot verrassing van allen was er voorafgaand aan het spektakel een lekkere maaltijd aangeboden door onze nieuwe groep vrijwilligers.

Na het lichtspektakel werd er nog koffie of thee geschonken met een koekje waarna iedereen gezellig terug de trein naar huis kon nemen zonder een masker van Ensor.

Vorbije activiteiten

Herdenking van Jan Vermeire, in Gembes, zaterdag 27 juli 2024

Op zaterdag 27 juli zijn we met een zestigtal gasten en vrijwilligers samengekomen in Gembes (Haut-Fays) om het leven en sterven van onze stichter Jan Vermeire te herdenken. Op 28 juli was het reeds 26 jaar geleden dat Jan gestorven is. En het weer bracht ons een beetje in de juiste sfeer. Terwijl in Vlaanderen de zon scheen, was het in de Ardennen aan het regenen. Toen we na de mis het graf van Jan bezochten moesten we een paraplu bijhebben om niet doornat te worden. Het bracht mij in een droevige stemming: ik dacht met weemoed terug aan de momenten dat ik in mijn leven samen mocht doorbrengen met Jan. Waar is de tijd dat hij mij leerde dat er een verschil bestaat tussen Waalse en Vlaamse zang van vinken. Alleen de inheemse boomgaardvinken fluiten het Suskewiet. Jan wist veel van de natuur en vertelde er graag over. Waar is de tijd dat hij zich bij een wandeling in het bossen van Gembes plots omdraaide en de meisjes die mee waren op kamp de stuipen op het lijf jaagde door te roepen 'Oggepast! Everzwijnen!' Je zou voor minder schrik hebben gehad van everzwijnen als je de kop van zo'n beest zag dat aan de muur hing in de chalet van Jan. Ik herinner me een zomeravond dat Jan op het balkon van zijn chalet met geuren en kleuren vertelde over zijn tijd in de jeugdbeweging. Hij heeft mij daar het Avondlied van de scouts geleerd en daar ben ik hem zeer dankbaar voor, want op mijn beurt heb ik dat lied aan mijn kinderen en kleinkinderen geleerd. Wanneer zij bij ons komen slapen wordt de dag nog altijd afgerond met dat lied: 'Geef ons Heer, zegen en rust en vree!'. Terug naar de viering in Gembes. Deze werd voorgegaan door priester Thaddée die actief is in het Poverello-huis van de Groenstraat in Brussel. De evangelietekst van de eucharistieviering ging over de wonderbare broodvermenigvuldiging.

Priester Thaddée vertelde dat Jezus hiermee duidelijk het belang aantoonde van vertrouwen. Wie vertrouwt op God en gelooft in het goede, zal daar vroeg of laat de vruchten van plukken. Na de mis en het bezoek aan het graf van Jan trokken we naar de Rancenne, het huis waar Jan een hele tijd gewoond heeft en dat nu gebruikt wordt om mensen samen te brengen in de geest van Poverello. We hebben er onze picknick opgegeten die we zelf hadden meegebracht, maar we konden ons opwarmen aan de lekkere tomatensoep met balletjes waar zuster Nera en enkele vrijwilligers van Poverello-Tielt voor gezorgd hadden. Ondertussen konden we kennis maken met andere gasten en vrijwilligers van enkele andere Poverello-huizen die aanwezig waren. Om drie uur in de namiddag werden we nog verrast met lekkere pannenkoeken met aardbeien, ook door de ploeg van zuster Nera meegebracht. Om een kleine wandeling te maken naar de Maquis was het dit jaar geen weer voor. Rond vier uur keerden de meesten terug naar huis, blij er weer bij geweest te zijn. Wim

Ponnykampen in Schuiverskapelle (Poverello-Tielt)

Deze zomer gingen er in Tielt weer ponykampen door. Ik had dit jaar het geluk om leider te mogen zijn en er samen met de kinderen een toffe zomer van te maken. Elk jaar wordt er rond een bepaald thema gewerkt.

Het thema van dit jaar was tevredenheid: tevreden zijn met wat je krijgt en niet steeds meer willen. In de maatschappij zien we vandaag veel mensen die steeds meer willen en op die manier niet meer gelukkig kunnen zijn. De kampen waren gevuld met tal van activiteiten, zoals een bosspel, één-tegen-allen, een escaperoom. Maar het zou natuurlijk geen ponykamp zijn als er niet met pony's zou gewerkt worden. De kinderen leerden pony's te verzorgen, te sturen, dressuur enz. Het sluitstuk van een week werken met pony's was een buitenrit in de regio rond de boerderij. Iets nieuws dit jaar was een uitstap naar Strijpen (Zottegem). De kinderen leerden hoe de Sint-Antoniuskapel daar gebouwd is en waarom mensen naar een kapel komen. In de kapel mochten alle kinderen een kaarsje ontsteken voor iets of iemand. Dit sloot goed aan bij de avondbezingen onder leiding van zuster Nera. Hier leerden kinderen meer over wie Jezus is, wat bidden is en leerden ze zelfs een eigen gebedje te schrijven. We hebben er met de kinderen en de leiding een leuke zomer van gemaakt. Ik ben blij dat ik hier deel van mocht uitmaken en op die manier de kinderen een leuke tijd kon bezorgen, maar aan de andere kant ook wat belangrijke levenswaarden heb kunnen bijbrengen. Preben

Tentoonstelling "Kunst en creativiteit in Poverello-Brugge", 5 – 9 augustus 2024

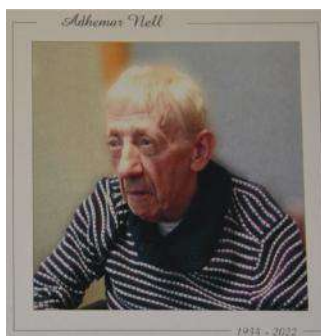

Voor de tweede maal werd er in Poverello-Brugge onder impuls van medewerkster Roos Courtens een echte tentoonstelling georganiseerd voor en door eigen Brugse Poverello-mensen, zowel gasten als medewerkers. Iedereen die de zaal in de Oostmeers 1 wilde bezoeken was welkom. En het mag gezegd worden: het niveau van de kunst die getoond werd was best hoog. Er werden heel wat verschillende kunstvormen bijeengebracht die in een harmonisch geheel gepresenteerd werden: schilderwerken (aquarel, acryl en olieverf), pentekeningen, beeldjes in keramiek en hout, gekleurde mandala's, kaders met afbeeldingen die gemaakt werden met een pirograaf of brandschilderstift, een maquette van een droomhuis en heel wat gedichten en poëzie.

De tentoonstelling had heel wat succes: niet alleen Poverello-mensen kwamen een bezoekje brengen. Ook burens die al dikwijls voorbij de Poverello-poort gepasseerd waren, maar nog nooit hadden durven binnenkomen kwamen eens kijken om te zien wat er in de zaal juist gebeurt. Het was

een aangename manier van kennismaking. Ook verschillende toeristen kwamen binnen om de getoonde kunstwerken te bekijken en velen waren enthousiast en spraken hun bewondering uit voor het initiatief. Dat eenvoudige mensen, gasten en vrijwilligers door elkaar, hun gevoelens kunnen uitdrukken in diverse kunstvormen en de kans krijgen dit in een zaal tentoon te stellen, dat verdient een pluim.

Zelf was ik het meest onder de indruk van enkele pentekeningen die gemaakt werden door Adhemar, een gast die vele jaren bij ons komen eten is, maar nu helaas al een tweetal jaar gestorven is. Verschillende vrienden van hem uit de zaal brachten kunstwerken die ze van hem gekregen of gekocht hadden mee om ze ten toon te stellen. Daarenboven hebben enkele onder hen een geschilderd portret van hem gemaakt en een gedicht over hem geschreven om hem te eren.

We mochten ook zuster Cécile verwelkomen die meer dan 25 jaar verantwoordelijke is geweest van Poverello-Brugge. Ze was onder de indruk van de mooie werkjes die ze zag. Ze was blij dat alles zo proper en net was in de zaal en vooral zeer gelukkig dat alles zo goed draait in Poverello nu zij er niet meer is. We moesten iedereen die haar gekend heeft veel groeten doen. We zitten nog altijd in haar hart en ze bidt nog regelmatig voor het welzijn van ons allen. Wim

Grote kuis in Kortrijk

De laatste 2 dagen van het verlof houden we grote kuis in Kortrijk. Met een 10 tal vrijwilligers en de grove borstel werd de keuken grondig gekuisd en ontvet. Zuster Georgette nam het zeer letterlijk op en gooide zich te gronde om het laatste stukje vuil uit de onherbergzame plaatsen te verwijderen. Eerst dachten we dat ze bezig was aan de hernieuwing van haar professie. Niet dus, ze toonde trots hoe vuil haar dweil wel geworden was. Tijdens het verlof werden ook mankementen hersteld en verbeteringen aangebracht: met twee man enkele dagen klussen, je wordt daar blij en gelukkig van. Alles werd met de glimlach uitgevoerd, en het belangrijkste achteraf is dat de opdracht geslaagd is. Het leven stopt niet tijdens de vakantie, meerdere keren belde iemand aan: "Ik heb dorst, ik heb honger." Het blijft moeilijk dat je dan niet kan helpen. Iemand anders vroeg om een douche te nemen: het bleek een toerist te zijn die met de fiets Europa doorkruiste. Na de Gentse feesten was hij op weg naar Rijsel voor de Olympische spelen. Wijselijk heb ik hem naar het OCMW gestuurd, daar zullen ze hem wellicht naar de Leie verwezen hebben. Zelfs bij onze bewoners boven kwam de vakantie goed van pas. Meestal in de voormiddag werden er kamers geschilderd en ingericht, en de buitengevel werd opgefrist. In de namiddag werd het toch te warm: de boog kan niet altijd gespannen staan. Chapeau voor de mannen, steeds content en

goedgezind. Het resultaat is puik en mag gezien worden. Ook de tuin staat er zeer mooi bij, dankzij enkele groene vingers onder ons. Voor onze gasten is het er aangenaam vertoeven in deze stille oase. Bij ons zijn alle vrijwilligers een schat en een crème. Ieder wil het beste van zich zelf geven. We dragen elkaar in het hart. Noël

We lanceren hier een nieuwe rubriek. Om de verschillende Poverello-huizen wat beter bekend te maken zullen we regelmatig een huis in-de-kijker plaatsen. We beginnen met Poverello-Tielt omwille van het dertig jarig bestaan dat er straks gevierd wordt.

Poverello in Tielt: het dagonthaal en de jongerenwerking

▼ Jozef Lenoir

▼ Poverello Tielt, Nieuwstraat 19

▼ Kampplaats in de Ardennen

In 1994 werd in Tielt met een Poverello-werking gestart. Het initiatief kwam van Jozef Lenoir (+1995), leraar van het college, die zijn huis aan Poverello schonk met de speciale vraag er 'iets te doen' voor jongeren.

Enkele medewerkers startten al gauw met het onthaal van school- en jongerengroepen met de bedoeling te vertellen en te getuigen over wat er leeft in de Poverello-beweging en zo ook een stukje weg af te leggen in een geest van eenvoud, dienstbaarheid en geloof. Sinds 2000 startte in de Nieuwstraat het **dagonthaal**. Het is een respectvolle en hartelijke ontmoetingsplaats waar men, zoals in de andere Poverello afdelingen, een eenvoudige warme maaltijd kan eten. De vele trouwe gasten, dagelijks ongeveer 25 personen, voelen er zich thuis bij de vrijwilligers.

Vanaf 1993 werden er kampen georganiseerd in Banneux en sinds 2006 gingen er tijdens de vakanties ook jongeren met Tielt op ponykamp en ponyweekend naar de Ardennen. Maar we wilden ook meer continuïteit in de jongerenwerking brengen; een plaats dicht bij huis. Gezien de wens van Jozef Lenoir lag Tielt bijna voor de hand. De zoektocht bracht ons naar een vroegere kippenboerderij in de Veldstraat 26 in Schuiferskapelle.

De accommodatie

Tijdens de voorbije jaren werden de stallen aangepast en we beschikken nu over een loopstal voor de pony's, een overdekte binnenpiste zodat we niet meer uitregenen; een cafetaria met een houtkachel; het nodige sanitair en slaapkamers om groepen tot 30 perso-

nen, te slapen te leggen; een gebedsruimte; stockage ruimten; 2ha weiden voor de pony's en een kleine moestuin; een woning en enkele oude stallen die nog niet echt een bestemming hebben.

Een ponywerking

Op de kinderboerderij willen we op de eerste plaats kinderen leren omgaan met pony's. Dit heeft niet enkel een fysieke maar ook een educatieve en affectieve kant. Het vraagt van het kind respect, geduld, discipline, volharding. Elk kind zal hierin zijn eigen tempo en eigen weg moeten ontdekken. De kindvriendelijke paardjes zullen voor de kinderen een soort tegenspeler en partner zijn om deze weg af te leggen. Het feit dat ze dit met andere kinderen doen en dat jongeren hen al spelend en oefenend vaardigheid en kennis proberen bij te brengen is een ander belangrijk element van de werking. We willen er geen competitieve activiteit van maken en we zullen speciaal oog hebben voor diegenen die misschien minder talenten hebben maar minstens een even groot hart. Op deze manier zullen we allemaal veel van elkaar kunnen leren en wordt het een oefenterrein om aan onszelf te werken om begripvolle, warmhartige mensen te worden. De beste weg om ook gelukkige mensen te worden.

Een kinderboerderij

De andere dieren, zoals kippen, schapen ..., zullen regelmatig moeten gevoerd en verzorgd worden. Ook dit zal voor kinderen een kans zijn om iets te leren over de natuur en de schepping. Een zinvolle activiteit voor kinderen die soms veel tijd achter schermen doorbrengen.

Een zorgboerderij

Kinderen of jongeren die een moeilijke fase doormaken kunnen er door een langere, regelmatige aanwezigheid (in de eerste fase enkel extern) misschien de tijd en de ruimte vinden om tot rust te komen en een evenwicht te vinden.

Een ontmoetingsplaats

Op deze plaats willen we mensen samenbrengen en een stukje van ons leven delen. Op woensdagnamiddag is iedereen er om 15u30 welkom voor het koffiemoment aan een Poverellotarief; we treffen er elkaar voor een babbel, een spelletje kaart of een ander gezelschapsspel. Elke derde zondag van de maand staat in de namiddag de koffie klaar voor wandelaars, fietsers en voor wie wil komen kennismaken!

Een mogelijkheid voor verblijf

Naast de kampplaats waar meer dan dertig bedden staan verblijven er enkele personen in de woning. Ze staan mee in voor het verzorgen van de dieren en het onderhouden van de terreinen. We dromen ook een beetje van hoefvetoerisme voor gezinnen.

Een opslagplaats voor de Poverellohuizen

Een deel van de gebouwen zal gebruikt worden als opslagplaats en verdeelpunt voor de Poverellohuizen, vooral die in West- en Oost-Vlaanderen.

Een atelier

Jongeren en volwassenen die aan dit onthaal willen meehelpen en op deze manier zinvol bezig willen zijn kunnen er terecht voor het vele praktische werk. Dit kan in allerlei formules, bv. één of twee dagen per week, een enga-

gement zoals dat van de vele vrijwilligers in de andere Poverellohuizen.

Een gemeenschap

Met allen die er langskomen willen we één grote familie vormen. De onderlinge dienstbaarheid zal ons dicht bij elkaar brengen. De werking wordt gedragen door de vrijwilligers die zich aanbieden. Al gaande vinden we de weg.

Een plaats waar we het Evangelie concreet beleven

Samen met wie het Evangelie wil beleven of ontdekken proberen we de weg te gaan van dienstbaarheid, aandacht voor de zwaksten, respect en vriendschap, in verbondenheid met de Heer. Zo willen we ook tijd maken voor gebed. Er is ook een gebedsruimte aanwezig.

PRAKTISCH

Op woensdag- en zaterdagmiddag worden er activiteiten georganiseerd met de pony's. De kinderen zijn welkom van 14u tot 17u. Er wordt een bijdrage gevraagd van 5 €. Soms worden er weekends georganiseerd en tijdens de vakantie gaan er kampen door. Voor inschrijving en meer informatie i.v.m. de werking en het vrijwilligerswerk: telefoneer naar Zr Nera op het nr. 0473481606 of stuur een mail naar tielt@poverello.be. Wel steeds op voorhand verwittigen.

Het Poverello-krantje wordt graag en gratis opgestuurd naar meer dan 30.000 personen die meelevens met het Poverello-gebeuren. Het krantje wordt ook verstuurd naar meer dan 6000 mailadressen. Een nieuw adres, een wijziging of schrapping van een adres, kan naar krantje@poverello.be gestuurd worden. Via de post kunnen nieuwe of aangepaste gegevens naar Poverello gestuurd worden: Poverello-tijdschriftje, Zuinigheidsstraat 4 te 1000 Brussel. Gelieve steeds het referentienummer te vermelden. Ook via volgende link: http://poverello.be/contact/nl_krant, kan men het krantje aanvragen. Dank u wel voor uw begrip wanneer er toch vergissingen in uw gegevens zijn terechtgekomen en dank u wel voor uw medewerking door ons te helpen om de fouten eruit te halen. Uw contact gegevens waarover wij beschikken worden enkel door Poverello gebruikt en worden nooit doorgegeven aan anderen.

Om een attest voor belastingaftrek voor giften - van minstens € 40 op jaarbasis - te kunnen uitreiken, zijn wij wettelijk verplicht om voortaan uw **RIJKSREGISTERNUMMER OF NATIONAAL NUMMER (NN)** toe te voegen aan de fiche voor de belastingdienst. Wij nodigen u uit om ons vanaf nu uw NN mee te delen en u te registreren op onze speciale link: registernr@poverello.be. Wij gaan zorgvuldig te werk, met respect voor de wet op de Bescherming van de persoonsgegevens (GDPR of AVG). Dankzij uw NN kan de fiscus uw belastingvoordeel correcter toewijzen en vooraf invullen op uw belastingaangifte binnen Tax-on-web.

Verantwoordelijke uitgever:
J. Van Eetvelde,
Poverello vzw,
Zuinigheidsstraat 4,
1000 Brussel
Tel. 02/511.52.12

Rekeningnummer:
BE42001086570354
Bic: GEBABEBB

www.poverello.be